

Virágvasárnap: március 16.

Hódoljunk teljes szívünkkel Jézus Krisztusnak

Emlékszem arra, amikor először jártam Kovásznán a magyar baptista gyülekezetben. Megfogott, hogy a testvérek az istentiszteleti alkalmukat a következő igeverssel fejezték be: **A királyi székben ülőnek és a Bárányak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké** (Jel 5,13b). Áldott az a közösség, ahol igaz szívvel hódolnak Jézus Krisztus előtt.

A Jelenések 5,11-14 verseiben egy mennyei istentiszteletről olvashatunk. Olyan istentiszteletről, amelynek középpontja maga az Úr Jézus Krisztus, a megöletett, de győztes Bárány. Nem a lelkes állatok, nem a Vének és nem a több ezer angyal állt az előtérben, hanem maga Isten Fia.

Hasonlóképpen a mi istentiszteleteink imáadásának „tárgya” a drága Megváltó kell legyen. Ha nem vigyázunk, olyan hamar más kerülhet a középpontba: a szépen „formákba öntött” programok, a „hibátlan prédikációk”, esetleg személyek, vagy maga az épület is, ahol éppen azért gyűlünk össze, hogy Urunkat imádjuk. Csak az olyan istentiszteleten magasztalódik fel Jézus Krisztus, ahol Ő van az első helyen.

Az igazi Krisztus-hódolók ki is nyilvánítják imádatukat Megváltójuk felé. Ahogy tették ezt a mennyei

lények. Az ő dicséretüktől és énekük-től zengett az egész menny. Fontos, hogy Urunk imádatára több időt szenteljünk, mind egyéni és mind gyülekezeti életünkben.

Sokszor úgy tekintünk Jézus Krisztusra, mint egy „bank automatára”. Leadjuk a kívánságlistánkat (add ezt, add azt, stb.), és az imádság

vége fele egy kis hálát és imádatot is odabiggyesztünk. Pedig ennek fordítva kellene történnie. Többet kellene imádnunk Őt, dicsérnünk nevét. A közösségi alkalmainkon jobban oda kellene figyelni, hogy az imádságaink Krisztusra és ne magunkra irányuljanak. A napon-

kénti csendességeinkben több időt kellene szánnunk arra, hogy csendben megláthassuk drága Urunk szépségét és nagyságát, hogy hódolatunkat kifejezhessük előtte.

Az igazi Krisztus-hódolóknak az életük is dicséri az Urat. Nagy igazság van abban, hogy csak azok tudják igazán Jézus Krisztust éneken, szóban imádni és dicsérni, akik az életvitelükkel is ezt gyakorolják. Megérintett amikor olvastam, hogy a huszonnégy Vén nem csak szóban imádta az Urat, hanem le is borult a Bárány előtt. Elismerték, hogy Jézus Krisztus Úr, és alárendelték magukat teljesen Isten Fiának.

A virágvasárnapi buzdításokban nem egyszer hangzik el a szószékről: **„Testvérek, a mi szívünkbe is vonuljon be Jézus, mint ahogy hajdan Jeruzsálembe!”**. Mit is jelent ez igazán? Először is azt, hogy az életem középpontjában nem másnak, hanem magának Jézus Krisztusnak kell lennie. Megalázkodom Megváltóm előtt, és átengedem az életem irányítását Neki. Többé nem én, nem személyek, vagy más lesz az imádatom „tárgya”, hanem egyedül a drága Megváltóm, aki életét adta értem. Másodszor pedig, ha Jézus Krisztus Úr az életemben, akkor ennek meg kell látsania a mindennapi életemben: gondolkodásomban, döntéseimben, az emberekkel való kapcsolatomban, a munkámhoz való hozzáállásomban.

Azok tudnak hódolni Krisztus előtt igazán, akik átadták életük irányítását a Megváltónak – nekik az életük is dicséri az Urat. Bárcsak a mi életünk is a mennyei istentisztelethez lenne hasonló. Engedjük, hogy az ő uralma teljessédjön ki a szívünkben, hogy az életünket is megváltoztassa, és akkor igazzá válik a mi hódolatunk Jézus Krisztus iránt.

JÁNOS CSABA lp., Kovászna

Meghívó munkakongresszusra

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart a kolozsvári magyar baptista imaházban (Str. Cernavodă 14.) 2008. április 5-én, szombaton, délelőtt 10 órai kezdettel. Ezúton kérjük a szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy képviseltessék magukat a kongresszuson. A gyülekezetek az alábbiak szerint küldhetnek képviselőket: 21-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-200 tag után 3 képviselő, 201-300 tag után 4 képviselő és minden megkezdett száz tag után még egy-egy képviselő. A missziós vagy leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát, és úgy küldjenek képviselőket. Kérjük a küldötteket jelenjenek meg időben, hogy ezzel is elősegítsék a kongresszus munkálatait. Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat!

Gergely István elnök és Dr. Kovács József főtitkár

Felvételi

**TEOLÓGIAI
FAKULTÁS**

Örömmel hirdetjük, hogy a Szövetségünkön belül működő Teológiai Fakultás felvételit hirdet a lelkipásztor-képző szakra, a 2008-2009-es tanévre.

Várjuk azon fiatal emberek jelentkezését, akiknek elhívásuk van az Úrtól erre a szolgálatra!

A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan érettségizett személyeket várunk, akik legalább három éve már gyülekezeti tagok és két éve szolgálatot is végeznek a gyülekezetben. Szükség van gyülekezeti és lelkipásztori ajánlásra is.

Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot Giorgiov Adrián dékán testvérrel a 07 49 27 18 64-es

Női csendesnapok

„Hajlék az örökkévaló Isten” – mondta Mózes egy sereg olyan embernek, akiknek sátrai foszladoztak a 40 éves vándorlástól. Ők azok, akik születésüktől kezdve mindig csak úton vannak egy megígért jobb hazába, akiknek szülei és nagyszülei is jövevények, zsellérek voltak idegen hazában. Mózes ezeknek mutatja be Istent olyanak, mint egy hajlék.

Számunkra is hajlék lett a Mindenható Isten, hisz nála talált otthonra lelkünk. Talán ezért is választottuk az idén a Női Csendesnapjaink témájaként az otthonteremtés gondolatát. Folytassuk Atyánk munkáját, tegyük otthonossá lakásunkat: békességgel, örömmel, ráadásul néhány cserép virággal, szőnyeggel, függönnyel.

Érezzük otthon magunkat gyülekezeteinkben! Aki otthon van, az nem kiszolgált vendég. Mindenütt jó, de legjobb otthon. S mindeközben készülünk jövőbeli szép otthonukba, „az alapokkal bíró városba, melynek építője és alkotója az Isten”. Mi, nők csak a földi otthont csiszolhatjuk, az égibe vár Atyánk.

Ilyen gondolatok között szeretnénk az idén női csendesnapokat tartani.

- **Helyszín:** Hargitai Keresztyén Tábor
- **Alapige:** Péld 24,3-4 (új ford.)
- **Dátum:** május 30. - június 1.
- **Részvételi díj:** 60 RON (kedvezményes)
- **Jelentkezés:** Kiss Zoltánné Jutka Sepsiszentgyörgy, Nagy György 2/a 0367408066 Btf.:0749271471 zkiss@gmail.com

Mivel minden évben túljelentkezés van a tavaszi női csendesnapokra ezért jelezzük, hogy a Nőszövetség vezetősége szívesen felvállalja a regionális női csendesnapok szervezését (ugyanebben a témakörben is). Várjuk, hogy jelezzék a nőtestvérek a helyi szükségeket.

Mint házigazdák, sok szeretettel várjuk nővéreinket és hűginkat, a hargitai táborba, amely otthont ad már 17 éve a női csendesnapok számára.

A Nőszövetség vezetősége nevében:
Bálint Ibolya

Érmihályfalva: köszönet a támogatásért!

Az Úr Jézus nevében, ez úton is köszönjük kedves testvéreinknek azt az anyagi segítséget, amelyet az **Érmihályfalván épülő imaházunk** támogatására küldtek. A munkálatok reményeink szerint folytatódnak, a testvérek segítségének is köszönhetően, és az épület hamarosan tető alá kerül. Ha az alábbi felsorolásba hiba csúszott be, vagy netalán valaki(k) kimaradt, kérem, értesítsenek a dolgok tisztázása végett (Tel. 0749 271000).

Testvéri szeretettel: **Gergely István**

A köv. helységeken levő gyülekezetek, illetve magánszemélyek adományai:

Marosvásárhely 200 Lej, Kolozsvár 1.287, Érszőlős 500, Bölön 100, Szentmárton 150, Belényes 500, Halász Ferenc (Fenes) 100, Szalonta 200, Szentjános 900, Varsolc 100, Bályok 250, Ipp 732, Nagybánya 1.200, Nagybánya (fűvóskar) 200, Csernáton 300, Kézdivásárhely 67, Lóna 300, Szatmár 2.000, Sepsiszentgyörgy 300, Bagos 600, Szilágysomlyó 500, Erdőszentgyörgy 200, Héderfája 50, Szamosújvár 200, Nagyvárad (1) 2.750, Kraszna

875, Gyanta 500, Torda 850, Aranyosegerbegy 70, Nagyvárad-Betlehem 300, Koltó 350, Kalotaszentkirály 200, Makó 100, Kiskapus 600, Pütkerrec 100, Brassó 500, Bánfihunyad 150, Sarmaság 500, Szentábrahám-Gagy 100, Nagyfa 600, Perecsen 2.000, Ürmös 90, Szalárd 700, Nyüved 200, Kibéd 100, Tötös Márton 200 kanadai dollár, Szilágyszentkirály 600 Lej, Balla 2.000, Goroszló 500, Panit 200, Kémer 1000, Hadadnás 700, Gyanta 500, Gál Imre (Szentjános) 500 Lej, Margitta 800, Sepsiszentgyörgy (NN) 200 Euro, ifj. Czirják Zoltán (Gálospetri) 1000 Lej, Zilah 1000, Gálospetri 1000, NN 100 Lej, Ráton 513, Bihar 700 Lej.

Az épülő ermihályfalvi imaház

CÉLGYÚJTÁS HÚSVÉTKOR

Kérjük szépen a szövetségünkhöz tartozó testvéreket, hogy legyenek szívesek bőkezűen támogatni a közelgő húsvéti célgyűjtés által a **VERESEGYHÁZI** közösségnek erejüket messze felülmúló imaházépítését. Felhalmozott adósságukat szeretnék rendezni, sőt előre is lépni. Hadd tapasztalják meg az ottani testvérek, hogy nem csak szóval szeretjük őket! Fokozottabban kell támogatnunk a frissen plántált gyülekezeteinket!

A szövetség vezetősége

Nagyvárad missziókerület

Meghívó missziós konferenciára

Március 15-én szombat 10 órára várjuk ÉRSZÖLLŐSRE, a baptista imaházba mindazokat a testvéreket a Nagyvárad Missziókerületből, akik imában és bőjtben kívánnak Isten felé fordulni gyülekezeteink lelki megújulásáért. Jertek el testvéreim, hogy énekeljünk és imádkozzunk együtt, magasztaljuk drága Megváltónkat, Jézus Krisztust. Várunk szeretettel!

Missziókerületi elnök: **KOVÁCS GYULA**

Szövetségi megbeszélések Zilahon

Január végén két fontos megbeszélés volt Zilahon; 26-én a lelkipásztorok (fotónkon), 26-án pedig a szövetségben működő szolgálatok vezetői tanácskoztak.

A lelkipásztorok megbeszélésének egyetlen témája volt, mégpedig a Teológia épületének kérdése. Ez a kérdés, jóllehet már több mint tíz éve foglalkoztatja a közösséget, de a terv kivitelezése még nem kezdődhetett el. A lelkipásztoroknak e konzultatív megbeszélésén felvetődött az a tény, hogy a Teológia épülete és a Szövetég központja legyen egy helyen, vagy legalább egy városban. Ez az álláspont a lelkipásztorok túlnyomó többségénél visszhangra talált, miután ennek hasznossága és kivitelezhetősége több oldalról meg lett vizsgálva. A lelkipásztorok 57 %-a úgy látja jónak, hogy ez a közös székhely Nagyváradon legyen. A Teológia építésének kérdése az ideai munkakongresszus egyik témája lesz, amikor is, reményeink szerint, döntés születik arról, hogy az építésnek hogyan és hol fogjunk hozzá.

Január 26-án délelőtt a szövetségben működő szolgálatok vezetőivel beszélgetett az Elnökség. Jelen voltak a nőszövetség, vasárnapi iskolai szövetség, ifjúsági szövetség, a Teológia, a bibliaiskolák, a táborok, sajtónk és az öregotthon vezetői.

Ezen a nagyon hasznos megbeszélésen minden szövetségi alegység ismertette tevékenységét, terveit és

azokat a problémákat, amelyekkel szembesülnek, és amiket meg kell oldaniuk.

A megbeszélés lehetőséget adott az elnökségnek és az alegységek vezetőinek arra, hogy a különböző területeken folyó munkákat megismerjék, összehangolják, és segítséget nyújtsanak ott, ahol erre szükség van. Nem áll módunkban felsorolni mindazokat a kérdéseket, amik szóba kerültek. Ezekről külön egy-egy beszámoló lenne érdemes írni. Csak röviden említek meg néhány felmerült kérdést.

A nőszövetség munkájának legnagyobb részét négy fontos visszatérő esemény megszervezése teszi ki: a hargitai csendesnap, a lelkipásztor feleségek találkozója a tábori pásztorként ideje alatt, az őszi roma női csendesnap és a novemberi világ-imanap.

A vasárnapi iskolai szövetség minden második évben konferenciát szervez a tanítók számára, felel a hargita tábori gyermekhetekért, és azon munkálkodik, hogy a tanítók képzettségi szintjét emelje.

Az ifjúsági szövetség is szervez oktatói tanfolyamokat az ifjúsági vezetők számára, a magyarországi Dünamisz alapítvány segítségével. Imatámogatást is kért olyan kérdésekben, amelyek leginkább érintik a fiatalokat: harc az elvilágiasodás és a tévtanítások ellen, a gyülekezettel való helyes kapcsolat ápolása. A találkozón megjelent az ifjúsági lap, a Mustármag, új szerkesztője, Molnár Adina, aki Marosvásárhelyen lakik.

A Teológia fontosnak tartja, hogy a diákokat a tanítványság területén is képezze és elmélyítse bibliaismere-tüket. Az állammal való megegyezés szerint a teológiai iskolák visszatérhetnek a négyéves oktatásra, és nem kell igazodniuk az európai egyetemi oktatás időtartamához.

A bibliaiskolákban jó a lelki hangulat és fontosnak látják egy közös terv és tankönyv bázis kialakítását.

A szalárdi öregotthon nagyobb modernizálásnak néz elébe, hogy a 2012-ben életbe lépő Európai Unió normáknak eleget tudjon tenni.

A Hargita és a Solyomkövári táborok egyaránt azért dolgoznak, hogy a táborozók számára megfelelő fizikai és lelki körülményeket tudjanak biztosítani. A hargitai tábor rendező a földterületének és épületeinek tulajdonviszonyát, és 20 fontosabb szükséglet próbál betölteni a tábor működésével kapcsolatban. A solyomkövári táborban még csak sátorosan lehet táborozni, a nagyobb befektetések ezután következnek.

A kiadványaink közül a Szeretetnek többé-kevésbé sikerült megtartani a korábbi évek példányszámát, a többi lapjaink előfizetői csökkentek.

Mindenki nagyon hasznosnak találta ezt a szövetségi „kerekasztal” beszélgetést és többen kifejezték azt a vágyukat, hogy ilyen formában legalább évente egyszer találkozzunk.

DR. KOVÁCS JÓZSEF, főtítkár

Húsvét: a legnagyobb ünnepünk!

Miért Jézus feltámadásának emlék-ünnepe a legnagyobb? ...Az ember folyton törekedett meghódítani a távolságokat, magasságokat és mélységeket. Miért ne érjünk el – értenék meg – a keresztyénség legnagyobb ünnepének lényegét is? Miért ne lenne a hívő emberek törekvése az, hogy Istennek tetsző módon ünnepeljenek? Ez az első ünnepünk az idén. Legyen tartalmas, a legtöbb üzenetet hordozó az olvasóknak!

Történelmi alapokon áll

A feltámadás tényét nagyon egyszerűen megírták a Szentírásban. A törvényszéken jogilag elfogadnák ezeket a tanúságokat. Olvastam olyan ügyvédről aki azt nyilatkozta, hogy kevesebb és gyengébb érvekkel is nyert ügyet. Azután vannak az egyházatyák tanúságai is, írások, amelyek alátámasztják az első század feltámadáshitét. Például Ignatius (Kr.u. 50-115), Polykarpus Filippibelieknek írott levele (kb. Kr.u. 110), Tertullianus (Kr.u.160-220). Majd a történészeket is figyelembe kell vennünk, akik között legismertebb Josephus Flavius (Antikvitások 18.3.3), feljegyzéseit megismétli Eusebiosz is a 4. században.

Teológiai érvek

Értelmezzük is a történelmi adatokat (nemcsak olvassuk), amelyeket a tanítványok a Lélek által rendelkezésünkre bocsátottak! Ilyen szempontból a feltámadás bizonyítja Jézus istenfiúságát, ő az Úr, „a Szentlélek szerint pedig a halottak közül való feltámadásával Isten hatalmas Fiának bizonyult” (Róm 1:4). A megváltás munkáját is alátámasztja a feltámadás úgy, ahogy Pál mondja: „feltámasztatott megigazulásunkért” (Róm 4:25b), és ez is azt jelenti, hogy valóban elvégeztetett az üdvösség műve. De ahhoz, hogy Istennek tetsző módon éljünk, szükség van a feltámadásra: „amiképpen Krisztus feltámadt a halálból..., úgy mi is új életben járunk” (Róm 6:4b). Ez ad erőt, tartást a lelki élet megélésére.

A feltámadással az is nyilvánvalóvá lett, hogy a halál nem a vég, nem ellenség már, legyőzetett és nekünk van élő reménységünk. A halál csak átmenet egy új életformára „ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt” (1Thessz 4:14). Ez a tudat az üdvbizonyosság. Nem szabad hiányoznia egy hívő életéből sem.

Így tudunk törődni az odafelvaló dolgokkal (Kol 3:1-4).

Jézus feltámadása az ítéletet is alátámasztja, ad neki alapot: „rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonyosságot adott mindenki előtt azáltal, hogy feltámasztotta a halálból” (ApCsel 17:31). Így tehát Jézus feltámadása nagyon gazdag teológiai érveket mutat nekünk: krisztológiai érv (Ő az Úr), szoteriologiai is (a megváltás tana), mert az Isten teljes akaratát mutatja nekünk három szempontból: a megigazulás, a megszentelődés és a megdicsőülés szempontjából. Ezek a megváltásunk három dimenzióját is bemutatják: a múltban Jézus már megigazította életünket, a jelenben megszentel minket, a jövőben pedig megdicsőít. De nem marad el az eszkatológiai (jövendő dolgok) érv sem, amikor Jézus, mint Király, igaz Bíró megjelenik. Micsoda gazdagság!

A társadalmi hatások

szintén a húsvétot teszik a legnagyobb ünnepé. Az élő szervezet, a Gyülekezet, Jézus feltámadása és a Lélek kitöltetése által jött létre: „mint aki elsőnek támad fel a halottak közül, világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak” (ApCsel 26:23b). Évszázadok óta áll a Gyülekezet, mert biztos talajon áll. Josh McDowell-t kérdezték egyszer egyetemista diákok, hogy miért nem tudja ellenezni a keresztyénséget. Erre ő azt felelte: azért, mert nem tud megsemmisíteni egy történelmi tény: Jézus feltámadását. Az üres sír lett a gyülekezet bölcsője.

A vasárnap megünneplése is

A katonák töviskoronát helyeztek Jézus fejére, és kigúnyolták, majd keresztre feszítették Őt. Utolsó óráiban az Istentől való elválasztottság magánya nehezedett rá, mert ekkor vállalta magára az emberi bűn terhét. Amíg Jézus a kereszten volt, három órán át sötétség borította a környéket.

(Illusztráció és szöveg: A Biblia kézikönyve - David és Pat Alexander.)

„ATYÁM, A TE KEZEIDBE”

Beteljesedett a látomás, amit a
 próféta megírt,
 A bűnös ember megásta már
 Isten Fiának a sírt,
 Keresztre feszítette azt,
 Ki mindig csak vigaszt
 nyújtott másoknak,
 ki beteget gyógyított,
 sántát lábra állított,
 vaknak szemeit megnyitotta,
 bűneinket megbocsátotta,
 az éhezőknek kenyeret,
 a szomjazónak italt tett asztalára.
 Ki világosság volt az éjszakában,
 és csendesség a zúgó viharban.
 Ki a gyermekek oltalmazója,
 zokogó anyák támogatója,
 Azt szegezte keresztfára a bűn,
 a te bűnöd, az én bűnöm...
 a te vétked, az én vétkem...
 a te kapzsiságod, az én kapzsiságom...
 a te gonoszságod, az én gonoszságom...

Az ember
 mit meg nem mer tenni,
 Isten Fiát keresztre feszíteni.

És Isten Fia,
 hogy a világ Megváltója lehessen,
 eltűrte a gúnyt, ostorcsapást és átkot,

melyet reá zúdított ezer és ezer torok,
 és elvégezte, mit Isten reá bízott.

A Golgotára ráborult a csend,
 A szenvedés némán üli meg
 a szívet, mely alig dobban már,
 S a szenvedő ajka vonaglik, megremeg.
 Krisztus, Isten Fia, befejezte művét.
 A megváltás munkája elvégeztetett.
 Tekintetét az égre emelve kiáltja:
 „Atyám, a Te kezeidbe teszem le lelkemet.

Azt a lelket adom vissza én,
 Mely Tetőled származott Atyám,
 Azt a lelket adom vissza én,
 Mely galambként szállt reám.
 E lélek vezetett földi útamon,
 Hogy lelkeket vezethesek Hozzád.
 E lélek adott oly erőt nekem, hogy
 türelemmel viseljem a töviskoronát.
 Most, visszaadom én, kezedbe teszem,
 Atyám, mindent köszönök Neked,
 Köszönöm, hogy meghallgattad imám
 S most magadhoz veszed lelkemet.”

S mint Aki tudja s látja már,
 hogy megdicsőült teste harmadnap
 újra élni fog,
 megnyugszik az Atya végzésén,
 Benne üdvösség, hit, remény.

társadalmi hatás, amely ugyiszintén a feltámadás által lehetséges.

Ide kívánczik a sákramentumok kiszolgálása a gyülekezetben, az úrvacsora és a bemenítés ugyiszintén Jézus halálára és feltámadására emlékeztetnek: *„Eltemetettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk”* (Róm 6:4).

Tapasztalati tényezők,

amelyeket bárki átélhet. Itt gondolok a tanítványok megváltozott életére. Nagy csoda történt a feltámadás után, kicserélte őket Isten ereje. Gondoljunk csak Mária Magdolnára, aki a sírnál kereste Urát sírva és reménytelenül járt-kelt, a legegyszerűbb emberi dolgot sem volt képes megtenni, hogy felismerjen valakit. De Jézus szava megérintette és átformálta, ő lett a feltámadás első

tanúja. Életcélt kapott, feladatot, hivatást.

Ott van Pál, aki az első század legnagyobb gondolkodója volt, de Jézussal való találkozása megváltoztatta, hogy ezután Isten gondolatait adja tovább, logikusan, értelmesen (1Kor 15).

Az emmausi tanítványokra is gondolhatunk, akik szomorúan, céltalanul járnak, üresek lelkileg és vágnak valamire. Jézus melléjük szegődik, elbeszélget velük, az igéből tanítja és házi közösséget gyakorol velük, imádkozik. Ígyhát meglátják Őt, és szolgálják azonnal.

Még Pétert említem, aki visszatér régi szakmájához, a halászhálózathoz. Sikertelenül szűri a tengert egész éjjel, de Jézus parancsára sikere is lett, magára ismer, bevallja bűnét, és hallgat Mesterére. A legfontosabbat tanulja meg: az engedelmisséget és a szeretet alapelvét. Ezek nélkül nem

lehet szolgálni.

Kedves olvasóm! Legyen ez ünnep a legnagyobb számodra úgy, hogy a történelmi alapot elfogadod, a teológiai érveket megérted, a társadalmi hatást értékeled. Így tapasztald meg Krisztus erejét! Ha életed Máriaéhoz hasonlóan keserű, akkor engedd, hogy Jézus megszólítson, imádd Őt! Ha az emmausiakkal együtt üres és céltalan az életed, engedd be Jézust az életedbe, mert Ő él! Vagy ha Péterhez hasonlóan visszajöttök a régi dolgok, bűnök, akkor hallgass Rá, és szeresd Őt mindennél jobban! Tedd életed, ismereteidet, mindenedet Jézus lábaihoz, mint Pál, és akkor átéled a feltámadás erejét!

SZÜCS SÁNDOR *lp., Szatmárnémeti*

Magyari Anikó (fotónkon férjével és lányával) bizonyásgtétele a kolozsvári imaházban hangzott el, a Nőszövettség választókongresszusán, 2007. október 13-án.

Annak idején nagyon szépen kezdődött az életem. Képzőművészetit végeztem. '74-ben jegyzett el a férjem. Az izraeli nagybátyámtól – házassági ajándékkul – egy kiló aranyat kaptunk, ami akkor biztos egy vagyon volt. A férjemmel nagyon szeretttük egymást, és továbbra is szeretünk volna szépen élni. De az élet nemcsak méz, hanem nyomorúság is. (Mindenkinek van része ebben, de attól függ, hogyan viszonyulunk hozzá.)

Két gyermekünk született. A kisfiunk, Levente betegen született, szívnyagyobbodással és két éves korában meghalt. Nagyon nehezen viseltem el. Nem ismertem akkor még Istent, és nem is volt, hogy kihez kiáltsak. Csak úgy fojtottam magamba a bánatot, szerettem volna erőt venni, hogy túlgyeget magam ezen.

Egy pár év múlva viszont a férjem betegedett meg a munkahelyén – súlyosan. Azóta 18 műtéten ment keresztül, tolokocsival jár, kezéről az ujjak és combközéptől a lábai hiányoznak. Tehát csak a fej van a nyakán, mégis ő az én uram és parancsolóm. Ezt, ha vállaltuk Isten előtt, hogy jóban-rosszban, akkor próbáljuk inkább jóban, mint rosszban együtt vinni a terheket. Keresztül mentünk azon, hogy öngyilkos akart lenni, mert engem akart felmenteni a nehézségtől, de az Isten megakadályozta.

Érdekes módon, miután a betegségbe beletörődöttünk, elvesztettük a lakásunkat. Az utcán maradtunk egy tolokocsiban a férjemmel, és a lányunkkal, akinek az egyetemot ott kellett hagynia. Elmentünk kovártélyba, és

amikor elfogyott a pénz, akkor a férjemet elvittem az édesanyjához, a lányomat elvittem egy barátnőmhöz, és én elindultam a vasútvonalon, hogy öngyilkos legyek (*sírásba fullad a hangja – szerk. megj.*). De épp akkor éjjel történt a felszabadulás utáni első vasutas sztrájk. És nem ütött el semmi. ...Hát, ez volt az első jel, hogy engem is szeret valaki ott fent.

Akkor felmentem egy barátnőmhöz, hogy egymás nyakába borulva elsírjuk a bánatunkat, neki is meghalt a férje, és nagy-nagy nehézséggel küszködött, nevelve kiskorú fiát. Őt felkereste egy baptista lány, aki hozott neki valami segélyt. Akkor ő bemutatott

engem, hogy itt van még egy nyomorult, akin kéne segíteni. Ez a lány meghívott magához.

Az első alkalommal volt részem abban, hogy lássam és halljam, hogy értem imádkozik valaki. Mi otthon nem imádkoztunk, nem olvastuk a Bibliát, nem jártunk templomba, habár a nagytatám református volt. Ez a lány leültetett, és azt mondta, most meséld el, hogy mi a te bánatod és bajod. Mikor elmeséltem, hogy se lakásunk, se munkahelyem, egy rokkant férjjel, egy gyermekkel, aki nem tudom, hogy hol van, akkor azt mondta: „Itt már én nem segíthetek, csak Isten segíthet egyedül”.

És akkor megtörtént az, hogy Isten nevén szólított engem és én válaszoltam. Akkor letettem egy fogadalmat, hogy „Uram, foglak

követni ezentúl. Kérlek, az én összetört életemet próbáld összerakni”. ...Hát, megtörtént (*elérzékenyül*).

Nem tudom, érdemes-e szép lassan elmondani, hogy mikén mentünk keresztül, de amikor hátranézek, akkor azt mondom, hogy ezek tényleg emlékkövek. Minden apró mozzanatra emlékszem, hogy láttam Isten kezét az én életemben. Kezdem feljárni a férjemhez, aki az édesanyjánál lakott. Kaptam munkahelyet. Nem azért imádkoztam, hogy mennyi fizetést kapjak, hanem azért, hogy az adósságokat tudjam megadni.

Amikor a férjemnek elmagyaráztam, hogy Istent megtaláltam, s hogy ez az út, s hogy érdemes így élni, és éreztem, hogy felszabadító munkát végeztem az én szívemben, akkor ellenségeskedésben volt részem, mert ő már nem látott kiutat az életéből. Azóta is imádkozom érte.

Az imaéletem reggel öt órakor kezdődött ezelőtt kilenc évvel, és a mai napig nekem a reggel öt óra szent, a találkozás az Úrral, mert tudom azt, hogy minél nehezebb napom van, annál többet kell az Úrral töltsek reggel. A férjem azóta sokat nem változott, de bemelegített. A helyzetünk nem változott meg, lakásunk nem lett. De a lányom megtért, egy baptista fiúhoz ment férjhez, innen az imaházból. Van egy

*„amikor
hátranézek azt
mondom, ezek
tényleg
emlékkövek”*

kis gyereke, akivel nagy nehézségen mentünk keresztül. Három hónapos korában volt egy általános tüdő- és gyomor vérzése, majdnem meghalt. Imában az Úrra bízunk és visszaadta nekünk. Tehát olyan tapasztalatokban van részünk, hogyha nem lenne ez leírva és beírva a szívünkbe, akkor nem hinném, hogy az Úr képes most is csodákra.

Mivel most lakásunk nincs, elvállaltam egy Alzheimer-es nénit, aki nagyon szeret, sok szeretetet nyújt nekem. Gondozása ellenértékében lakhatunk, amíg élünk a házában. Ez a néni egy ajándék volt. Mikor én imádkoztam az Úrhoz, hogy Uram, nekem olyan sok ez a beteg ember, a férjem és olyan nehéz elviselni, tegyél valamit, hogy jobbra forduljon a sorsom, akkor adott még egy beteget (*itt elneveti magát*), aki által derűs lett a hétköznapiunk. Nagyon jól van, nem agresszív, elbírjuk egymást, türelmesek vagyunk egymáshoz, és szép csendben minden este énekeljük együtt, amit az előbb is énekeltünk: „Minden földek Istent dicsérik”.

„A román baptista gyülekezetben keresztkedtem meg Gheorghe Cozman lp. által. Amikor a lányom megkeresztkedett, akkor átjöttem én is ide a magyar gyülekezetbe, hogy legyen együtt a család” – válaszolta Magyari Anikó a szerkesztő kiegészítő kérdésére, majd a családi háttérrel a következőket mondotta: „Tehát zsidó háttérből jövök, édesapám zsidó volt, édesapám részéről a nagytatám a leviták ágából jött és szolgált a zsinagógában, és édesapám nem engedte, hogy édesanyám megkeresztkeljen a református templomban, ahol viszont az édesanyám édesapja volt presbiter (*elneveti magát*), és így maradtam kívül Isten megismeréséből, nem volt Biblia a házukban, nem volt imádság, nem volt templomba járás, mindig csak a jó morál szerint nevelkedtem... Azt tudom és hiszem, hogy a református templomba szeretett volna látni a nagytatám és ezért imádkozott is. Édesapám részéről nagykoromban kellett volna a zsinagógába mennem, de erre már nem került sor.”

Hubmayer Baltazár (1480-1528)

Az anabaptista teológust, reformátort 480 évvel ezelőtt, 1528. március 10-én egy oszlophoz kötve égették el, három nap múlva felesége is követte őt a vértanúságban.

Augsburgban született Bavaruában, tanulmányait Fribourg-ban végezte, ahol állítólag Dr. Eck, Luther egyik elszánt katolikus ellenfele tanított. Tanulmányai után egyetemi tanárként működött Ingolstadt-ban, 1515-ben pedig a regensburgi katedrális lelkészévé avatják, ahol hét évig prédikált. Hamarosan a protestáns teológia hatása alá került. 1523-ban állást foglalt Luther és Zwingli mellett, de a gyülekezeti szervezkedés és a keresztség tekintetében az anabaptistákkal rokonszenvezett.

Már korábban Waldshut-ba, egy kisebb városba költözött, amely Svájc és Németország határvonalán helyezkedik el. Itt összehívta a káptalansághoz tartozó római katolikus papokat, és evangéliumi szellemű vitákat rendezett, amelyek során kinyilvánította biblikus meglátásait. Miután teljesen szakított a katolikus egyházzal, 1524-ben házasságot kötött Elisabeta Hugheline-vel, aki komoly lelki és intellektuális segítőtársnak bizonyult, kész volt követni férjét egészen a mártíromságig.

Hubmayert az anabaptizmus apológétájának (hitvédőjének) is nevezik. Hitelveiben kifejtette, hogy a Biblia az egyedüli tekintély a hívő ember és a gyülekezet számára. Szükségesnek látta az ige hirdetését, megértését és hitben való elfogadását. Véleménye

szerint csak azok keresztelkedhetnek meg és csatlakozhatnak az Isten gyülekezetéhez, akik ezen feltételeknek eleget tettek. 1525 húsvétján feleségével együtt megkeresztelkedett egy Rebulin nevű, svájci származású anabaptista pásztor által. Nem sokkal azután ő keresztelt meg 300 személyt, akik a katolikus vallásból az anabaptistákhoz kívántak csatlakozni.

A németországi forrongások, valamint az 1523-25 közötti parasztfelkelés arra kényszerítette Hubmayert, hogy hagyja el Walsdhut városát és Zürichben telepedjen le. Itt Zwingli börtönbe záratta. 1526-ben kiszabadult, és Morvaországba menekült, ahol több

mint egy évig eredményesen írt és prédikált. Írásaiban világosan kifejtette meggyőződéseit, amelyek határozottan baptista jellegűek voltak.

Lelkiismereti szabadságot hirdetett, sürgette a gyülekezet különválását az államtól, és kizárólagosan a hitükről vallást tevő felnőttek keresztségét látta biblikusnak. Tanításai nyomán ezrek tértek meg és újabb reformációs hullám indult el.

1527-ben Cseh- és Morvaország osztrák uralom alá került, a kormányzást a katolikus Ferdinánd vette át, aki kegyetlenül üldözte az anabaptistákat. Hubmayert és feleségét is elfogatta. Néhány hónapi nehéz börtön után halálra ítélték őket, mint a katolikus egyház ellen lázadókat. 1528. március 10-én Hubmayert Bécsben egy oszlophoz kötve elégették. Három nap múlva feleségének követ kötöttek a nyakára, és a Dunába fojtották. „Vízzel vétkezett (keresztelkedett), vízzel bűnhődjön!”

Így fejezte be életét az anabaptista Hubmayer, aki morális és intellektuális kapacitásával Zwinglivel és Lutherrel volt egyenrangú. Közöttük azért történt szakadás, mert Hubmayer kész volt arra, amire a többiek nem szánták el magukat: az elkezdett reformációt véghez vinni.

Jelenleg a látássérültek iskolájában dolgozom mint pedagógus. Olyan gyerekekkel foglalkozunk, akik halmozottan sérültek: süketek, némák, vakok, autisták. Őket segítjük beilleszkedni a társadalomba, megtanítjuk felöltözni, fürödni, viselkedni, tájékozódni.

Talán nem is tudom, hogy hol folytassam. Mert mondhatom azt tiszta szívemből, hogy jóból-jóba és örömből-örömbbe visz az Úr, ahogy haladunk a korrallal. Íme már tíz év eltelt, hogy az Úr megszólított és igennel válaszoltam. Nem mondom, hogy nem estem el, nem emelt fel, de

mindig a szeretetét tapasztaltam. És nagyon szeretném azt elmondani nektek, hogy csak a büszke ember érzi magát megsértve. Ez lopja el az örömet a szívükből. A lányomnak a mai napig fáj, amikor a férjem durcásan rám szól, de azt hiszem, a jószág, amivel válaszolok, az jobban fáj neki, mint ha elkezdenék veszekedni vele.

Meggyőződésem, hogy egyedüli dolog a jószág, amivel le tudjuk győzni az olyan embereket, akik állandóan elégedetlenek. Egyesek mind többet szeretnének, és maguk körül forgolódnak. Elmonda-

nám azt is, hogy amikor Jézus felkötötte a szolgakötényt, és megmosta a lábukat a tanítványoknak, nemcsak azt értette, hogy árva gyerekeket karoljunk fel, vagy öregeket óvjunk és támogassunk, hanem arra is értette, hogy elbírnuk-e ezeket a durvaságokat méltóságteljesen. Mert bennünk az Úr van, és ha az Úr ezt elviselte, szégyen volna, hogy az ilyen alkalmakkor ne úgy viselkedjünk, mint az Úr.

Amikor teljesen kiszolgáltatod magad az Úrnak, akkor nem érzed azt, hogy meg vagy bántva, hanem azt érzed, hogy ennek az embernek szüksége

van szeretetre és jóságra. Ez így működik a vakok iskolájában, az Alzheimeres néninél, ez így működik a férjemnél, ez így működik mindenhol, és közöttünk is. Amikor valaki kedvetlen, ne érezze magát megsértve, ha valaki véletlenül egy olyan hangot üt meg, amire nem is gondol. Tehát az egyedüli tanulság az, hogy mi, mint Mária és Márta vállaljuk mind a két részt, a munkát is, és az Úr melletti időtöltést is. Ez a legfontosabb, mert minél többet töltünk az Úrral, annál több erőnk van abból az erőből, ami feltámasztotta az Úr Jézust. Ámen!

Isten szól, Isten lát, Isten cselekszik...

2001. májusában vitt el először Borzási István tv. **Kékesre**, olyan meggondolásból, hogy Marosvásárhelyről hazaköltözött egy nyugdíjas testvérnő. Kékes Szamosújvárhoz közelebb van, hát látogassuk mi őt. Az első alkalommal négyen gyűltek össze a volt vásárhelyi tag, Gyenge Rózsika testvérnő házánál: a házigazda, Baci Margit testvérnő és az Orbán házaspár Mezőveresegyházáról. Kékest és Veresegyházát csak egy patak választja el, mindkét település Beszterce-Naszód megyében van a Mezőség szívében.

A következő alkalomra már barátkozók is jöttek: Orbán Anna és Zabolai Ilonka. Még abban az évben mindketten be is merítkeztek, hat taggal megal-

kult a **Kékes-Veresegyházi gyülekezet**, mint a szamosújvári magyar baptista gyülekezet leánygyülekezete.

A szamosújvári gyülekezet 1999. nyarán alakult és 16 tagja volt akkoriban. Vettünk egy áram nélküli rozzant konyhót, három ár területtel a veresegyházi végen, Kékes felől, imaházépítésre. Eljárva az engedélyeztetést, 2002-ben a kápolnaépítő amerikai testvérek segítettek az építésben, amit székelyudvarhelyi segítséggel, ideiglenes mellékhelyiség elkészítésével kezdtünk.

A vásárolt telek közvetlen szomszédja, Albi bácsi, készségesen megengedte, hogy az udvarára betegyük a szerszámainkat és árammal is segített, feleségével együtt figyelemmel kísérték munkánkat. Miután 2002 júliusában megtartottuk az imaházmegnyitót, Albi bácsi és

felesége Ilonka néni elmesélte, hogy ők a 70-es években építették a házukat. A szomszéd néni rozzant viskója nem volt a legszebb látvány, többször meg is akarták venni lebontás végett. Amikor ezt szóvá tették, a kunyhóban lakó öreg néni így válaszolt: „Albi, figyelj ide. Én már nem leszek, de te meglátod, hogy az én házam helyére olyan nagy ház fog épülni, hogy a tied az utcáról nem fog látszani tőle. Akkor kikacagtam a szomszéd nénit – folytatta Albi bácsi, de megláttam, és épp úgy lett, ahogy az öreg mama mondta. Ezért is segítettünk maguknak, még ha a tiszteletes urunk meg is szidott érte, meg a falu pletykál, hogy maguk 5.000 dollárt adtak nekem. Mi tudjuk, hogy amit tesznek Istentől van, megmondta nekünk Isten már régen.”

Az építést a szamosújvári testvérek, testvérnők és gyerekek vállalták, együtt a veresegyházi és kékesi 74 éves János testvérrel és hasonló korú testvérnőkkel. Újjösből és Besztercéről többször

eljött 4-5 testvér segíteni. A szamosújvári gyülekezetben egy autó sem volt akkoriban. Többször megtettem gyalog a 35 km-t, vagy egy egész napi munka után gyalog indultunk haza Szamosújvárra, a már akkor nyugdíjas Kiss Dániel testvérrel. A helyi idős testvérnők hordták a vizet, keverték az anyagot válllvetve velünk.

Néhányszor ilyen munkában lepett meg bennünket Veresegyházán Borzási István testvér, 2002. június elején a Veresházon, ahogy a helybeliek mondják, alapöntéskor. Látna nyomorúságunkat, felajánlotta a Santana kocsiját, hogy ideadja használatra. Következő héten el is hoztuk a gépkocsit, és ezután délutánonként, mikor befejeztük feleségemmel, Annamáriával, a

tanítást (mindketten teljes állásban tanítottunk és tanítunk ma is Szamosújváron és ebből élünk), a 13 éves Léczfalvi Leventével és Kiss Dániel testvérrel kocsiba ültünk, mentünk alapot önteni. Amikor szabadok voltak, alkalomadtán más férfitestvérek is eljöttek Szamosújvárról.

Miután az alapot meghordtuk földdel, akkor éjjel Isten esőt adott, megáztatta a hordott földet és másnap a Máté Miklós lelkipásztor Fehérkéjével (243-as ARO) döngöltük meg. Lemezőntésre Kolozsvárról és Lónáról jöttek segíteni, a durva anyagból öntött lemezt Kovács István testvér húzta le.

Július elején az egrespataki kőműves testvérek jöttek el falat rakni, vakolni, nyílászárókat helyére tenni. A hónap második felében érkeztek az amerikai és erdélyi testvérek, akik elkészítették a tetőt, a villanyhálózatot és a mennyezetet. Egrespataki testvéreink visszajöttek a fal színezésére és az utolsó símitások végett. Árambekötés, orvosmisszió, gyermekmunka és annyi más történt a megnyitó előtti héten.

Jelenleg tíz tagja és két hozzátartozója van a Kékes-Veresegyházi gyülekezetnek. Istentiszteletet tartunk minden vasárnap és kedden a gyülekezeti terem mögötti kisteremben (alábbi fotón). A gyülekezet

tagjainak elszármazott gyermekei és unokái: Orbán István, Pap Gyuszi és családja segítségével és munkája folytán lett bekerítve a telek, járda és lépcső öntve.

Elmaradt munkálataink: a nagyterem padlózása, a két előtér elkészítése, belső bútor-

zat, mellékhelyiség és faraktár készítése, kis- és nagykapu, gázbekötés, stb.

Megköszönjük a szamosújvári testvéreknek a több mint száz millió lejes kölcsönt, amit a megígért **2008-as húsvéti, országos gyűjtésből szeretnénk törleszteni.**

Ugyanakkor megköszönjük az egrespataki, szamosújvári, újősi, besztercei, kolozsvári, lónai, fogadói, szatmárnémeti testvérek, a 2004-ben végzett teológusaink, szüleink és az amerikai csoporttal jött fordítók anyagi és a munkában nyújtott segítségét. Külön megemlítjük a krasznai testvérek missziós kezdeményezését, akik 2004 karácsonyától kezdve immár tízszer látogattak meg bennünket. Igen változatos felállásban fiatalok és idősebbek jöttek el szolgálni Veresegyházára: énekcsoport, fúvóskar vagy férfikar kísért el Borzási Pál lelkipásztort, vagy az igeszolgálatot végző testvéreket. Hálásan köszönjük a krasznai gyülekezetnek a szamosújvári körzetnek adott pénzbeli támogatását is.

Isten szólt, láttuk munkáját és hisszük, hogy továbbra is cselekedni fog. A 14 km-en belül lévő, környező települések is zömében vagy felében magyarok. Isten országát szeretnénk terjeszteni továbbra: Mezőveresegyházán, Kékesen, Búzában, Szentmátéban, Magyarborzáson és Vicében. Övé a munka, övé a dicsőség, övéi vagyunk mi is.

KIS-JUHÁSZ VILMOS lp.,
Szamosújvár

„Imádkozzunk a Vajdaságban élő testvérekért!”

A Bibliaolvasó vezérfonal szerint március 30-án a Vajdaságban élő testvéreinkért imádkozunk. Nagy Tibor és Nyúl Zoltán mint a szerbiai magyar baptisták vezetői, az alábbi írásokkal adnak betekintést az ottani közösségek életébe, munkájába.

Baptista szövetségünkben 60 gyülekezet van, 2400 taggal. A gyülekezetek jó része a valamikori Magyarország területén és idejében jöttek létre. A baptistáknak több mint fele szlovák ajkú, de szép számban van román testvériség is, valamint szerbek, sőt horvátok, de magyarok is.

Missziós Központ Bácskossuthfalván

Az utolsó 20 év válságokkal, háborús krízisekkel teli időszakában szétesett a valamikori jóléti Balkán állam Jugoszlávia (a versaillesi tákolmány), és az akkori baptista szövetség is nemzeti részekre oszlott. Ez fájdalommal, veszteséggel, migrációval járt minden gyülekezetben. Sokan elvándoroltak, vagy menekültek Szerbiából, vagy éppen Szerbiába. A tagság általában 40-60, kevés szolgálóval.

Az emberpróbáló idők egyeseket elsodortak Isten közelségéből is, de mások

az Ő vonzáskörébe kerültek. Szeretetszolgálatok jöttek létre, és több helyen erőteljes karitatív munka fejlődött ki, jó visszhanggal. Jelentős próbálkozás az Antióchia-program, szlovák testvérek indították, több család gyülekezetplántálási céllal evangéliumi gyülekezet nélküli településekre költözik, házicsoporthoz, gyülekezetek alakulnak munkájuk nyomán.

Ugyanakkor tanárhiány, anyagiak hiánya, sőt érdeklődés hiánya miatt bezárt a teológiánk, amely a Balkán félsziget egyik legelső ilyen jellegű intézménye volt – fájdalom!

Erős „szektaellenesség” van jelen a szerb társadalomban, ahol a hét egyházat kivéve (ortodox, muzulmán, zsidó, katolikus, református, evangélikus, szlovák evangélikus) mindent egybemosnak, és szektának kiáltanak ki. Az állam az ilyen jellegű elvi, vagy gyakorlati kirohanásokat enyhén, vagy sehogyan sem szankcionálja.

Az ellentmondások érzékelhetők a magyar gyülekezeteinkben is. Több vidéki gyülekezetünk üresedett meg, halt ki, életerős családok költöztek külföldre, de újak is jöttek létre. A Bánáti-Bánsági gyülekezeteink szórányméretre zsugorodtak. Ezek Muzslya, és Hertelenyfalva, ahova bukovinai csángó családokat telepítettek annak idején az Al-Duna megvédése érdekében. Bár a tagság többségében idős, szívükben erősek, ragaszkodnak az Úrhoz. (Temesvárhoz közelebb vannak!?)

Bácskában, ami a Duna-Tisza között jelenti, a magyar határ közelségében él a tömbmagyarság, ott vannak gyülekezeteink.

Szabadka, a 140 ezer lakosú város gyülekezete 50 tagú, vegyes nemzetiségű, magyar igehirdető nélkül. Imatémánk, hogy

adjon az Úr a szórványba, Szabadkára missziós szívű, az Úrért égő családokat, akik letelepednének köztünk, segítenének a szolgálatban. Sok kihasználatlan missziós lehetőség vár még ránk.

Pacsér, az egyik legrégebbi gyülekezet gyülekezetplántálásba kezdett. 4 km távolságra levő **Bácskossuthfalva** érdeklődőivel, megtérőivel újat kezdett, annak örömeivel, nehézségeivel. A két közösség egy gyülekezetet alkot 30 taggal, 20 gyermekkel, sok barátközzel. Az új helyen sikerült egy Missziós Központot létrehozni, amely alkalmas nagyobb összejövetelek, hétvégi képzések, nyári táborok tartására. Találkozáshelyként is szeretnénk használni azon testvérek részére, akik Vajdaságot, az itteni gyülekezeteket látogatni meg. Folyamatban van szállóhelyek kiépítése, stb, hogy tudjon ilyen módon működni.

Hálások vagyunk Urunk megtartó kegyelméért, az új kezdetekért, a régi hűségért testvérekért! Ébredésre, megújulásra van szükségünk, sok-sok szolgálóra. Köszönjük az érdeklődést, az imákat!

NYÚL ZOLTÁN, Pacsér

nyulz@stcable.yu

www.baptista.hu/bacsokossuthfalva

Csantavér – Új gyülekezetnek számít, 1995-ben alakult, 28 tagja van, gyerekekkel és barátokkal az istentiszteleteken 40-50 résztvevő van. Tavaly két bemerítési istentiszteletünk volt, mindkét alkalmon egy-egy testvér (testvérnő) tett bizonyosságot megváltozott életéről. A nyári gyermekhéten 150-en vettek részt, többségük a faluból. Nagy áldás volt ez számunkra, a gyülekezet egésze számára szolgálati lehetőség. Karácsonykor több százan voltak a gyülekezetünkben istentiszteleten és csomagosztáson. Sok gyereket elkísért mind a két szülő. Azért imádkozunk, hogy folyamatos legyen a kapcsolattartás. Úgy látjuk, hogy egy tanfolyam a házastársak számára betöltené ezt a célt. Ebben kérjük imatámogatásokat.

Kishegyes – Tőlünk mintegy 40 km-re levő falu, kb. 7000 lakossal. Valamikor volt gyülekezet, az imaház leromlott, nem is használjuk, házaknál jövőnk össze. 2003-tól többször próbáltuk újraindítani a

Fotó egy bemerítési ünnepélyről, hátul Nagy Tibor (balról) és Nyúl Zoltán.

gyülekezetet, plántálni, a mostani a harmadik nekifutásunk. Az akadályok szellemi jellegűek: szélsőséges karizmatikus hatás, emberi ambíciók a csoport vezetésére, bűnök, melyhez ragaszkodtak a csoport egyes tagjai. Most a házi csoportot hatan kitartóan látogatják. Karácsonykor az iskola tornatermében tartottunk ünnepi istentiszteletet, 200-an jöttek el, jó lehetőség volt a szolgálatra a csantavéri gyülekezet ifjúságának. Nehézséget jelent húsz éves gépkocsikkal hetente megtenni a távolságot.

NAGY TIBOR, Csantavér

tiborn@EUnet.yu

(*Testvérünk e-mail címe az Áhítatban tévesen jelent meg.)

Marosvásárhely

Január 27-én közel 500-an gyűltek össze Marosvásárhelyen a bemerítési ünnepélyre. 20 fehér ruhás tett bizonyosságot megtéréséről és hitéről a bemerítés vizében: Kertész Barna (Marosvásárhelyről), Gál Albert (Nyárádmagyarósról), Rostás Gábor és Eliza (Gyulakutáról), Pásztor Éva (Körvélyfájáról), Sztojka Zsolt (Abafájáról), Rupa Rup (Göcsről), Fodor András, Tódor Árpád, Rácz Ilka, id. Rácz Béla és ifj. Rácz Béla (Felsősófalváról), Szántó Zsuzsa, Incze Paula, Dávid Enikő, Fodor Rozália, Jónás Levente, Szász Lajos, Farkas István és Káli Piroska (Makfalváról). Abafájáról most merítkezett be az első tag! E húszas csoporttal immár

214-en keresztelkedtek meg Maros megyében 1999 óta. Az ígét Sallai Jakab, nyárádmagyarósi lelkipásztor hirdette a Lk 15:11-32 alapján, kihangsúlyozva a tékozló fiú kapcsolatát a világgal, atyjával és a testvérével. Az új tagokért Kelemen J. Sándor, Borzasi Gyula, Máté Miklós, Tötös János, Dóczi György, Tóth Attila, Sallai Jakab, Bödő Zoltán és Borzasi István lelkipásztrok imádkoztak. Az ünnepet a szilágyperecseni ének- és zenekar nívós szolgálata gazdagította. A fehér ruhásokon kívül bizonyosságot tettek többen az abafájai megtértek közül. A délelőtti felhívásra 18 vágyakozó maradt vissza, hogy döntsön az Úr Jézus mellett. Az Úrvacsoránál Tötös János és Bödő Zoltán (a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány romániai elnöke) szolgált. A finom közös ebéd után a délutáni istentisztelet vette kezdetét, amelyen Borzasi István testvér elköszönése is megtörtént. Felidéztük Isten áldásait, amelyeket az elmúlt közel 9 évben megtapasztaltunk. Áldott legyen az Úr! *(egy résztvevő)*

Örömmel ünnepelt a **kolozsvári baptista gyülekezet** 2008. január 27-én. A zsúfolásig megtelt imaházban alámerítési ünnepet tartottunk, amikor két fiatal merítkezett be. Csodálatos módon vezette az Úr őket a megtérés útján, ahogy erről bizonyosságot tettek a gyülekezet előtt. Barátok, osztálytársak és munkatársak figyelmét különösen azzal hívták fel magukra, hogy meggyőződésből vállalták az alámerítkezést már fiatal korban az Úr Jézus példáját követve. Az alkalmi igehirdetést ifj. Budai Lajos, a zilahi gyülekezet lelkipásztora tartotta a Lk.7:24-30 alapján. Az alámerítést Bálint Pál helyi lelkipásztor végezte. Gyülekezetünk új tagjai: Berszán Panna és Fodor Levente. Az Úr segítse őket, hogy határozott léptekkel haladjanak előre a célra vezető úton, úgy, hogy mások is nyomukba szegődjenek. **BÁLINT PÁL lp.**

Aranymenyegző Szalárdon

Örömmel emlékeztünk meg Szalárdon **Szabó Géza** és felesége **Jolánka** 50. házassági évfordulójáról 2007. november 28-án. A gyülekezetben Nagy István lelkipásztor a Zsolt 40:6,10 alapján mondott köszöntőt. Házasságukat Isten két lánnyal ajándékozta meg. Boldogan emlékezett meg róluk a család és nem utolsósorban az énekkar is köszöntötte őket! Az Úr áldását kívánjuk földi útjukra, amivel Isten megajándékozza őket!

Aranymenyegző Diószegen

2007. december 18-án 50 éves házassági évfordulója volt **id. Szűcs Istvánnak** és **Irénekének**. A családi megemlékezés alkalmával ígérelt köszöntötte az ünnepeltek Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor, a 2 Móz 13,21-22 alapján, és Fazakas György lelkipásztor a Jer 9,23-24 és Péld 16,31 igékkel. Kívánjuk, hogy az eddigi szép, de próbákkal is teljes utat az Ige fényében, Isten oltalma alatt folytassák a menny kapujáig! **FGY:**

Akik hazamentek

Január 22-én éjjel 83 éves korában költözött haza az ő Urához **Orbán Eszter** újosi testvérnőnk. A gyászistentiszteleten 24-én Kelemen Sándor helybeli lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló szavát a Máté 11:28 alapján, majd a kentelki román előjáró testvér hívta az egybegyűlt falu népét, hogy béküljünk meg Istennel és kövessük Krisztust, ahogyan ezt Eszti testvérnőnk is tette. A temetőkertben Kis-Juhász Vilmos szamosújvári lelkipásztor a Zsoltárok 16:5-11 versei alapján szolgált. Testvérnőnk osztályrésze az Úr lett, mert már e földön Rá tekintett, Ő volt az ereje, s most öröksége kies helyre esett, ahol nem kell bűnnel, bajjal harcolni. „Örök öröm van Tenálad“. Isten vigasztalja a hátramaradtakat! **Kelemen Andrea, Beszterce**

Február 1-én Nagyváradon, mint az élet viszontagságaiban megfáradt gyermek távozott az élők soraiból az Atya karjaiba **Antal Katalin** testvérnő. A hűséges szolgálóleány hitét, életének utolsó heteiben a türelemmel viselt megpróbáltatások sem rendítették meg.

A február 3-án vasárnap délután megtartott gyászistentiszteleten, elköltözött testvérnőnkől – fájdalommal bár – de Isten akaratában megnyugodva búcsúztak férje, testvére, lányai, vejei, unokái és azok családtagjai, dédunokája és a végtisztességre összegyűlt népes gyülekezet.

Dr. Giorgiov Adrián lelkipásztor Mt. 11:28 verse alapján az Úr Jézus szavait idézve szólt a gyászolókhöz: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” Elköltözött testvérnőnk először fiatal korában hallotta meg a hívó szót és engedelmeskedett. Most, az élet terheitől megfáradva 74 éves korában szintén engedelmeskedett és elment oda, ahol nincs szenvedés, nincs fájdalom. A sírnál Megyesi József ny. lp. a Zsoltáros szavaira hívta fel a figyelmet: „Csak Istenben nyugszik meg lelkem“. (Zsolt. 62:2) Erre bátorította a jelenlévőket is. Ezekben a nehéz percekben a fájdalmat igyekezett enyhíteni a gyülekezet énekkara is szolgálataival. A vigasztalás Istene áldja meg a gyászolókat. **(af)**

November 28-án Feketegyarmaton kísértük utolsó útjára **özv. Koncz Irma** nőtestvért, akit 82 kegyelmi esztendővel ajándékozott meg megváltó Ura. Nőtestvérünk hűséges

szolgálóleánya volt Krisztusnak, a kémeri, nagyszalontai, illetve a feketegyarmati gyülekezetnek. Hite és szolgáló élete Isten igéjére alapozódott, amit igyekezett mindig szent komolysággal alkalmazni és kivitelezni a gyakorlatban is. Ravatalánál Isten vigasztaló igéjét hirdette: szövetségünk alelnöke, Kovács Gyula (Ámós 4: 12-13), Katona János (Jel 1:17-18), valamint a sírkertben Boros Gyula lelkipásztor (2Kor 4:16 – 5:1-10). Az Úr vigasztalja a gyászoló gyülekezetet, néhai Koncz nőtestvérünk gyermekeit és az unokáit itt és túl a "nagy vizeken". **K.J.**

Nagyváradon, 2007. december 17-én temettük **Berbecaş Etelka** testvérnőnk porsátorát, mindenható kegyelmes Teremtőnk 74 évet adott részére. A gyászistentiszteleten a vigasztaló, figyelmeztető ígét Megyesi József nyug. lelkipásztor hirdette, az 1Kor 15:31 vers alapján: „Naponként a halál révén állok“. A sírnál Simon József lp. szolgált a feltámadásra utaló igével: „Íme, mindent újjá teszek“ (Jel 21:5). A vigasztaló Szentlélek hassa át a gyászoló család minden egyes tagját. **(M.J.)**

Január 26-án, a magyarországi Zsámbékon kísértük utolsó útjára édesanyánkat, **Szücs Sándornét** (született: Balla Erzsébet, Köröstárkányban), akit a Mindenható 74 esztendővel ajándékozott meg. A feltámadás és viszontlátás reménységével búcsúztunk el tőle egy időre. A vigasztalás ígét a temetőkeri kápolnánál Főrizs Zsolt érdi lelkipásztor tv. hirdette a Jn 11:25 igevers alapján. A sírnál igei üzenettel szolgált Lukács Tamás szigetszentmiklósi lelkipásztor tv. a Jel 14:13 vers alapján. A kápolnánál és a sírnál is az érdi énekkar szolgált szívhez szólóan. Az Úr adjon sok áldást a hirdetett ígék nyomán. **A család.**

Nagyváradon, február 4-én, **Cégényi Erzsébet** testvérnőnk ravatalát a gyászoló család és rokonsága vette körül. Teremtő Urunk 54 évet adott részére. A városi ravatalozónál Giorgiov Adrián lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló igéjét a Zsolt 103:8-10 versek alapján. A nyitott sírnál Megyesi József ny. lelkipásztor a Jn 5:24-29 alapján Megváltó Urunk szavaival szólt a végtisztességet tevő gyülekezethez. A gyászistentisztelet keretében a gyülekezet énekkara Borbély Ferenc tv. vezetésével szolgált. Az özvegyen maradt férjnek és a gyászoló családnak adjon vigasztalást mennyei Atyánk Szentlelke és igéje által. **(M.J.)**

Gyémánt menyegző

2007. december 2-án **Dózsa György** nyugalmazott lelkipásztort és feleségét **Erzsébetet** házasságuk 60-ik évfordulóján hálaadással és szeretettel köszöntötte családjá, valamint a cinkotai és csömöri gyülekezet. Istenben bízva és egymást szeretve Kolozsváron 1947-ben indultak a közös útra. Dózsa György testvér ifjú kora óta sokat látogatta a vidéki gyülekezeteket, igehirdetés szolgálatával, valamint énektanítás, énekkarok, valamint pengetős zenekarok alapításával, tanításával segítette a gyülekezeteket. Szólóénekei az istentiszteken jól képzett, kellemes és erős basszus hangjával felemelő és emlékeztető élményt nyújtottak a hallgatónak. 1976-tól a Kolozsvári Baptista Hitközség könyvelője, 1977-ben lelkipásztorrá avatták. Sokat utazott és szolgált magyar és román gyülekezetekben. 1989-ben nyugdíjba vonult és feleségével együtt Magyarországra, Pécelre költözött. Később 3 évig Monoron, majd 3 évig Tatabányai körzetben szolgáltak, jelenleg Budapest-Cinkotán aktív szolgáló, fiatalos tagjai a gyülekezetnek. Szeretettük, gyöngédségük és hűségük egymás iránt, valamint fáradhatatlan szolgálatkészségük jó példa a mai generációknak. A Dózsa házaspárnak két lánya van, tíz unokája és négy dédunokája. Isten sokféle áldással koronázta meg földi életüket, de a legnagyobb jutalom az örökkévalóságban vár rájuk. **ESZES ZOLTÁN lp.**

Az átlagélethor mindössze 48 év

Az afrikai útinapló előző része azzal fejeződött be, hogy a szerző Kenyának Nyeri városában jár, ahol a helyi gyülekezet két éve kezdett el egy étkeztetési programot, mert az imaház egy nyomornegyed mellett helyezkedik el, ahol talán 25 ezer ember is él. Hetente egyszer adnak ingyen ennivalót, általában 700-800 gyereket etetnek meg egy ilyen napon.

November 28-30., Gatunguru

Nyeri-ből továbbmentünk Thika város felé. Közben megálltunk az egyenlítőnél, aztán ájtottunk a déli féltekére. Több banánültetvény mellett haladtunk el, valamint kávé és ananász ültetvény mellett. Thikából másnap reggel indultunk a konferenciára, a mintegy félóránnyira levő Gatunguru nevű településre. Az út nagyon szép volt, mindkét oldalon dús teaültetvényekkel, itt nő az általunk is ismert fekete tea.

Kenyában 42 törzs él, ezek közt a kikuju a legnagyobb, a konferencián köztük szolgáltunk. Amikor megérkeztünk az imaházhoz éppen közösen énekeltek. Az éneklés nagyon különbözik a miénktől, mozgalmas, hangos, még az amerikai feketék éneklését is felülmúlja. Elöl ültünk, úgyhogy telibe kapott a hangerő. Középen Kenya gyülekezeteinek képviselői, vezetői, lelkipásztorai voltak jelen, és női vezetők is néhányan (vasárnapi iskolai és női lelkimunkások). FoBoCK a neve ennek a csoportosulásnak: Fellowship of Baptist of Central Kenya. Ezek a kulcsemberek tovább viszik a hallottakat, így amit tanítunk, az Kenya nagy részére eljut.

Azt is megtudtam, hogy a brit kolonializmus idején (Kenya annak idején brit gyarmat volt) nem bátorították

az embereket a tanulásra, a gondolkodásra, mert aki gondolkodik, annak még eszébe juthat valami forradalmi dolog is (persze így volt a kommunista országokban is). Nos, ennek nyomán még ma is az emberek, akár gyülekezetben is, nem könnyen tesznek erőfeszítést, hogy tanuljanak vagy gondolkozzanak. Nem szeretnek olvasni, tanulni, mert így szokták meg hosszú éveken át. A konferencia egyik célja a

vettem észre, (mutatta, hogy 20 perc van még hátra), ha már közeledett a vég, akkor ismét felemelte a táblát, hogy jelezze, még van 5 perc, vagy annál is kevesebb. Ha netán valaki túlment a kiszabott időn, akkor felemelte a táblát ismét, de fejfel lefele tartotta(!), és pesze rajta a túlhaladott idővel.

Mindenesetre, a mi konferenciáinkon szégyenben maradtunk, mert ennél sokkal rosszabb az időérzékünk!

A konferencia 4 napos volt, és az imaháznál szállástolták el a résztvevőket. Valami kis matrac-féleséget próbáltak összehozni, de gyakorlatilag a földön aludtak, viszont másnap szépen öltönyben, rendezetten ott voltak az összejövetelen!

Stephent, egyik lelkipásztort kérdeztem másnap reggel, hogy milyen volt az éjszaka, fáztak-e a földön? Azt válaszolta, hogy eléggé hűvös

Szünetben a gatungurui imaház udvarán, háttérben a szomszéd tea- és banánültetvénye.

vezetők felkészítése volt arra, hogy miként lehet a gyülekezetekben a testvéreket ösztönözni a Biblia olvasására és tanulmányozására.

Van viszont ami példás, még hozzá az időérzékük. A konferencia egész nap tartott, de arra mindig vigyáztak, hogy percnyi pontossággal kezdjenek és fejezzenek be minden szessziót. Az imaház hátsó végében van egy regisztrációs asztal, és a testvér, aki ott ül, az előadás vége fele felemel egy kis táblát, amire ráírja, hogy még mennyi perc maradt. Ezt először a saját előadásom alatt

A szünetekben lehetőség volt ismerkedni és megbarátkozni a testvérekkel. Sok szenvedésen mentek és mennek át, és jó volt bátorítani őket. Az átlag élethossz jóval alacsonyabb itt, mint Európában, mindössze 48 év. Ennek oka a sok viszontagság, szenvedés, betegség. Orvoshoz senki nem megy, csak ha tényleg nagy baj van.

A szünetben kínálták egy növénynek a gyökerét, szeletekre vágva rózsaszínű, és az a jellemzője, hogy nincsen se íze, se szaga. Igazából csak arra jó, hogy az emberek megtöltsék valamivel a gyomrukat.

volt, de azért ők vállalják az áldozatot, mert a lelki táplálék sokkal többet jelent nekik.

Nemcsak a lelki eső hatását éreztük, de Kenyában ilyenkor van a rövid esős időszak. Többször is zuhogott az eső, de itt soha nincs hideg, amikor esik az eső. A másik jellemző az, hogy mihelyt megáll az eső, a földről vastag pára száll fel, mert annyira meleg a föld. És nem sokkal a felhőszakadás után a föld száraz, mintha nem is esett volna – azonban a növények természetesen érzik az áldását, mert nagyon dúsán nőnek mindenütt. *(folytatjuk)*

Hirdetések

Az afrikai beszámoló előző részében szó esett arról a nagy szegénységről, amiben sok kenyai gyermek él: sokan csak egyszer esznek egy héten. Az elmúlt hetek politikai zavargásai miatt a helyzet súlyosbodott, több mint fél millió ember maradt lakás nélkül, nem ritka a látvány, hogy egy-egy kis imaház körül több ezer ember telepedik le a szabad ég alatt, várva az anyagi és lelki segítséget, támogatást.

Hisszük, hogy Isten ebben a krízishelyzetben is fel tudja használni gyermekeit a krisztusi szeretet gyakorlásában. Kenyai testvéreink eddigi tapasztalata az, hogy a lelki támogatás és az alapvető anyagi segítségadás nyomán az emberek elkezdnek közeledni Istenhez is, és ha megtérésen mennek át, az életük teljesen megváltozik. Ehhez a szolgálathoz azonban testvéreinknek nemcsak lelki erőre van szükségük, hanem anyagi erőforrásokra is.

A testvéri összefogás abban is megnyilvánulhat, hogy akik hetente nemcsak egyszer eszünk, valamilyen anyagi segítséget eljuttatunk oda, ahol ezt felhasználhatják hatékonyan az Úr ügyében. Nem feltétlen

nagy összegekről van szó. Például 3,5 Ron elegendő ahhoz, hogy egy gyermek kapjon egy reggelit és egy ebédet, és e két étkezés közt bibliai foglalkozásban is részesül. Lehet, sok olyan fiatal és felnőtt van, aki egy, vagy akár több gyermeket tudna támogatni hetente, havonta vagy évente egyszer.

Hisszük, hogy ezáltal is teljesíthetjük Krisztus szavait, amelyeket Máté 25:35-40-ben mondott el, és sugározhatjuk az ő szeretetét sok nélkülöző, kétségbeesett gyermek és felnőtt felé.

Az érdeklődőknek több információt is küldünk – ingyenesen: imatémák, jelentkezési-támogatási ív (információval a támogatás célhoz való juttatásáról), bemutató CD a helyszínen készített felvételekkel. Ezen

Fúvószenét kedvelőknek! – Megjelent a nagyváradai fúvószenekar legújabb CD-je, **Ő jöjj velünk címmel** és válogatást tartalmaz indulókból. Ára: 15 lej, megrendelhető **ifj. Kerecsi József** tv-nél, tel.: 0745 519 935.
(A CD megtalálható a Szeretet-szerkesztőségben is.)

tervezet kivitelezéséhez nem létesítettünk külön alapítványt, hanem a már meglevő *ITM-Alapítványon belül egy külön bankszámlával rendelkező részleget indítottunk be*. Az anyagi támogatást teljes egészében eljuttatjuk Afrikába, alapítványunk nem tart vissza ebből semmilyen százalékot adminisztratív költségek fedezésére.

Kapcsolatfelvétel:

Giorgio Adrián vagy **Giorgio Ruth**

Cím: Str. Albacului nr. 12, Oradea 410080

Tel. 0749-271864; 0749-271865;

0770-119276; 0770- 514302.

E-mail: adriang777@gmail.com

Könyvrendelés interneten – Bibliák, képes bibliák és evangéliumi könyvek mellett legújabbban a Harmat-kiadó könyvei is megrendelhetők – kedvezményes áron – a bibliai.net-en!

Bővebb információk a www.bibliai.net/hu/index.php weboldalon

Molnár Áron, Marosvásárhely 540004

Targu Mures, Str. Budai Nagy Antal 24.

Tel. 0749-271566,

e-mail cím: moltrans@yahoo.com

Hálásan tekintünk vissza a 2007-es esztendőre és reménységgel indulunk 2008-ban, mint akik megtapasztaltuk a Zsoltárossal együtt, hogy: „Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érettünk” (Zsolt 40,5).

Zsúfolt nyara volt **a bondoraszói tábornak** 2007-ben is. Gyülekezetek szervezésében üdültek és táboroztak több mint 500-an (indulásunk óta 1999-től közel 5 000-en), árva és roma gyerekek, fiatalok, a szatmári és a váradi gyülekezet gyerekei lelkipásztoraikkal együtt, belényesi fiatalok, a sámsoni fúvóskar, a békési énekkar, a gyulai fiatalok, a pocsaji általános iskolások (mint Bondoraszó testvérfaluja Magyarországon) igazgatók, tanári kar és polgármesterek kíséretében, valamint a Belényesi iskola magyar tagozatának tanulói is az „erdei iskola” program keretében. Folyamatos fejlődést tapasztalunk a nyár teljes kihasználásában!

Az ősszel sikerült a tervezett munkáinkat befejezni és működőképessé tenni a harmadik épületet is. Gyönyörű környezetben dolgozhattunk; az örökzöld fenyők és ezerszínű lombhullatók között.

Tervezzük és bátorítjuk az évközi kihasználást különböző alkalmak megszervezésére: pihenés, konferenciák, csendesnapok, hétvégek – gyerekek, fiatalok, felnőttek, családok testi és lelki felüdülésére.

Szeretettel várunk! Érdeklődés és jelentkezés:

Boros József lp., Tel.: 0745 505929

email: boros.jozsef.family@gmail.com

Kérjük és köszönjük az imatámogatást!

BOROS JÓZSEF
és **IRÉNKE**

„Ha nem töröd kenyérré önmagad!”

Mucsi B. János: „Hulló csillagok” c. kötetét Bálint Noémi mutatja be

Illik a húsvéti ünnepek gondolat-körébe ez a gyönyörű idézet, a vers-elemzés fogódzókat is ad a keresztyén irodalomról való töprengéseinkhez.

Mint ahogy arról karácsonyi számunkban hírt adtunk, 2007. november 11-én, az Arad-belvárosi imaházban könyvbemutató volt. A vasárnap délutáni istentisztelet befejezéseként mintha csak a régi idők önképzőkori estéi elevenedtek volna újra. A családi légkörben a szerző beszélt életéről, elhivatásáról. Ismeretét tartott a könyvet megjelentető Szűcs Family kiadó igazgatója is, majd Mucsi-verseket hallgattunk meg, de ennek előtte volt egy szak-szerű elemzés is – amelynek szerkesztett szövege itt következik.

Szavak és az önkifejezés

Mi értelme van annak, hogy annyi szót felhalmozunk? Bemutatkozáskor a szerző azt mondta: „Amikor szavakat használunk” – a vers is szavakból áll össze –, „valamilyen üzenetet szeretnénk átadni, s ebben az üzenetben mi is benne akarunk lenni”. Ha a művészetre gondolunk, az önkifejezésnek nagyon sok más eszköze és formája rendelkezésünkre áll. Édesapám nagyon szereti a zenét, hegedűn is játszott, hosszú időn át karmesterkedett is, énekelni most is énekel, és zenét is hallgat. Valahogy mindig ott bujkált-motoszkált benne, hogy önmagát ki kell tárja.

Miért van az, hogy egyeseket az önkifejezés utáni vágy jobban kínoz, mint másokat? Lehet, egyesek ezt az ajándékot kapják. Valószínű, hogy a próféták is ezt az ajándékot kapták, és nem biztos, hogy mindig örültek neki, de egyszerűen élniük kellett vele. És hogy megint édesapámat idézzem, olyan ez belülről számára, mint „egy perzselő tűz, ami kifelé akar lángolni, nem füstölni”.

Csiszolgatjuk az érzékenységenket

Egy másik dolog is foglalkoztatott, mégpedig az, hogy a mi körünkben mi szerepe lehet a versnek, az irodalomnak? Nyilván tőlünk távol áll a görögök művészet-felfogása, akik úgy gondolták, hogy a művészet

energiákat kell felszabadítson bennünk, szemlélőkben, amik megtisztítanak, erkölcsileg megnevelésnek bennünket. Mi olyan közösségben élünk, ahol az erkölcsi mércék, szabályok letisztázódtak, nagyon világosak. A katarzis szorosan összefügg Krisztus keresztyének botrányával. Viszont jogos a kérdés, hogy ez a fajta megtisztulás-élmény, amiről a görögök beszélnek, milyen helyet kell kapjon az életünkben.

Úgy tapasztaltam, nagy hiányosság nekünk az, hogy nem csiszolgatjuk az érzékenységenket, különösen azzal nem, hogy minőségi irodalmat olvasunk. A szép szavak ugyan nem emelnek erkölcsi magaslatokba, de amikor verseket forgatunk – keresztyén lelkületű, erkölcsiségű irodalmat olvasunk –, amikor megpróbáljuk ezeket átérezni, akkor érzékenyebbé tesszük a lelkünket. Annál is inkább fontos ez, mert olyan világban élünk, ahol nagyon elszaporodtak a szavak.

Hova tegyük a mércét?

Furcsa helyzet, hogy nekem kell elemezni ezeket a verseket. Meg kell valljam azt, ha volt ádáz kritikus édesapám közelében, akkor az én voltam. Nem tudom, hogy sikerült-e megríkatnom időnként vagy nem, de azt tudom, hogy voltak olyan pillanatai, amikor azt mondta, hogy többé már nem ír semmit. Ezeket a pillanatokat nagyon sajnálom.

Most, amikor a kötetet egyszerre átlapoztam, egy kicsit térdre kényszerült bennem ez a kritikus, mert sok szépet találtam benne, elszórt gyöngyszemeket. Szakmai szempontból most is kifogásolhatnék egy s mást, de nem hiszem, hogy ez lenne a lényeg. Mindabból, amit leteszünk az asztalra az élet folyamán végső soron az marad meg, hogy milyen lelkülettel, milyen szellemiséggel tettük le.

Jakab apostol írja, hogy az az ember a tökéletes, aki a nyelvében tökéletes. Nyilván magasabb mércét állítunk egy olyan ember elé, aki kiáll (beszélni), vagy leír valamit, de úgy gondolom, hogy ezek az emberek önmagukkal szemben még magasabbra teszik a mércét, mint bárki más a környezetükben.

Egy „olvasható” kötet

Azért tartom különösen értékesnek, mert egy „olvasható” kötet. A benne levő írások nem annyira elvontak, hogy hosszú órákon át kellene dekódolni. Ha esetleg egészében nem is tartjuk tökéletesnek ezeket a verseket, mégis találhat benne mindenki egy-egy gyöngyszemet, amit magáénak érezhet – egy kifejezést, vagy szókapcsolatot, ami az olvasót megszólítja.

Ha elolvassuk, akkor nem csak azzal szembesülünk, hogy hogyan kommunikál a szerző Istennel – ahogyan versről-versre megszólítja Istent –, hanem azzal is, ahogyan megszólítja önmagát. Figyelmes olvasással mi is megszólíthatjuk önmagunkat. Sőt, olykor meghökkenhetünk, egy-egy újszerű nézőpontra, amire addig talán nem szántunk elég időt.

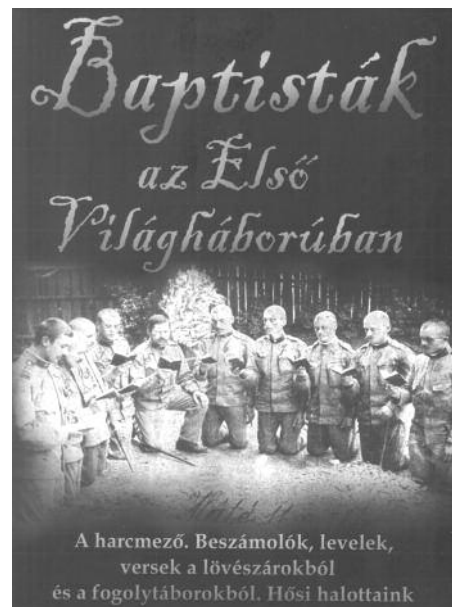
Elgondolkodik-e az olvasó?

Ezek a versek felszámolják némiképpen a gyülekezetben elmondható, dogmatikailag letisztázott versek sablonját. Megszoktuk ugyanis, hogy az irodalmi alkotás csak akkor épületes, ha benne vannak a kézenfekvő tanítások, a konklúziók, ha a szerző mindent a „szánkba rág”, hogyha még véletlenül sem hagyja meg a kiskaput a félreértésre. Ezzel a szemlélettel azonban kizáródik sok versből az a lehetőség, hogy az olvasó elgondolkodjék. Esetleg önnön léte függőben maradjon, esetleg elkezdjen szembe nézni olyan kétségekkel és érzésekkel, amiknek egyébként sohasem adna időt.

Kiemeltem néhány olyan gyöngyszemet, ami nekem nagyon tetszett.

„Egy napon a virág lehervad, a fű elszárad”. A Prédikátor könyve jut eszünkbe, szinte közhely, sokszor hallani a gyülekezetünkben. Aztán a sorok így folytatódhatnak: „a pehely

Könyvajánló – Az elmúlt év végén újabb történelmi tárgyú kiadvány jelent meg a Magyarországi Baptista Egyház Levéltárának gondozásában **Baptisták az Első Világháborúban** címmel. A világháború eseményeinek magyar baptista vonatkozású forrásanyagait Zágoni Jenő levéltáros szerkesztette közel félezer oldalas kötetbe. Az Előszót Dr. Almási Mihály írta hozzá. A fejezetek 1914-től 1921-ig évről évre haladva mutatják be azt a tragikus időszakot, amely amellet, hogy sok emberáldozatot követelt, népünk sorsát mind a mai napig meghatározta. Visszaemlékezések, harctereken íródott levelek és versek, korabeli újságcikkek és fényképek segítségével nyomon követhetjük gyülekezeteink, lelki testvéreink, nagyszüleink életének ezt a próbákkal terhelt szakaszát. Megtudhatjuk, mi volt az álláspontjuk a háborút illetően, hogy éltek meg a lelki életet a harcok idején, hogyan őrizte és vigasztalta meg őket Isten. A könyvben helyet kapott Zágoni testvér írása is, amely az 1920. jún. 4-én aláírt trianoni diktátum magyar baptista népünkre is vonatkozó tragikus következményeit tárja fel. A háborúban résztvevő baptisták listája, az így is terjedelmes beszámoló akkor lett volna még teljesebb, ha a témában érdekelt testvérek komolyabban vették volna az anyaggyűjtésre vonatkozó felhívásokat, és beküldték volna a birtokukban levő információkat. Erdélyben ez az igen értékes, elgondolkodtató könyv korlátozott példányszámban megvásárolható a Szövetség nagyváradi irodájában. Reméljük, rövidesen kézbe vehetjük a második világháborúról szóló kötetet is! **KISS LEHEL**

tovaszáll” – a közhelyből, a lehervadó virágból és a elszáradó fűből, a tovaszálló pehelynek, tehát a szép hármass ismétlésnek köszönhetően valami új, valami szép, feszültséget teremtő születik.

„Megjött az ősz, kedvesem, szatyrában sárgult falevelekkel”. El is képzelem a csoszogó ősz, a megkopott szatyorral. Azt, hogy az ősz olyan, mint egy öreg, beteg ember, már más magyar költő is mondta. Itt nem esik szó arról, hogy az ősz öreg ember. Viszont a szatyor szóban, ennek a szónak a hangzásában, megkopottságában ott van az, hogy milyen is az ősz, mennyire megfáradt.

„Te voltál a félmondatok kifejezője” – mondja Istennek. Ez így önmagában szintén nagyon egyszerű, de a versen belül kell ezt is elhelyezni, mint minden más sort. A bibliai Dávidot juttatja eszembe, aki folyton arra törekedett, hogy megfogalmazza, milyen Isten, és milyen is az ő viszonya ezzel a hatalmas, elérhetetlen, olykor szeszélyesnek és harag tartónak tűnő, bosszúálló Istennel, aki ugyanakkor képes megragadni az embert, és képes olyan szenvedéllyel

szeretni, hogy ne lehessen kikerülni az állásfoglalást vele szemben.

„A Getsemánéban alkony köszöntötte az éjszakát”. Sokan írtak már az alkonyról és az éjszakáról. Többnyire úgy, hogy az éjszaka beköszöntött, hogy az alkony előkészíti az éjszakát. Ami engem itt megfogott az az, hogy az „alkony köszönti az éjszakát”, mintegy meghajlik előtte, kinyitja az ajtót neki. Ez egy kissé más, új, de mégis otthonos.

Egy következő nagyon szép szókapcsolat a „meggyógyítja megsántult életed”. Nyilván Istenről van szó. Ha a „megsántult” szót halljuk, eszünkbe jut a bicegés, a sérülés. Eszünkbe juthat az ószövetségi „sántikál” szó, amely nem feltétlenül fizikai csonkaságot jelentett, hanem a félrelépéseket, a rossz úton való járást, picit ironikusan, hogy „meddig sántikáltok kétfél?” Eszünkbe juthat sebezhetőségünk is, az, hogy bár tudunk tovább menni, élni, mert megy a világ előre sántán is, ez a sántaság nagyon mélyen megrendít bennünket, szembesít azzal, hogy mennyire nem teljes így az életünk.

Végül a „gyöngyszemek” közül a nekem legkedvesebbet említeném, a

Szólak c. versről van szó. A „szó” ismétléseivel indul, és szép ennek a játéka, majd így folytatódik: „És a kereszt is csak kokárda / ha nem tudsz adni, / ha a feléd nyújtott kezét / nem vagy képes megfogni! / Szárazon koppanva / földre hullnak a szavak, / ha nem töröd kenyérré önmagad!”. A -ré képző, ez a -vá, -vé, arról szól, hogy valamiből egy folyamat során valami születik. A törni ige jelentése viszont ezzel ellentétes, pusztulást jelent. Épp ez a különleges ebben a mondatban, azáltal, hogy megtöröm magam, abszolút módon válok valamivé, kenyérré. Néhány szó, és benne van a keresztyénség lényege. Mi nem vagyunk a tápláló kenyér, de azzal, hogy megpróbálunk Jézushoz hasonlítani, és megtörjük magunkat, táplálékká, kenyérré lehetünk.

Még sokat tudnék a kötetéről mondani. Elnézést kérek azért, hogy kicsit hosszás, szétszórt voltam, de még a felét sem tudtam elmondani annak, ami bennem van. Ajánlom olvasásra ezt a könyvet, erényeivel és hiányosságaival együtt – a hiányosságokról most hallgatok, merthogy ez egy könyvbemutató. Köszönöm, hogy meghallgattak!

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbsz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Lelkipásztor-beiktató Szilágyperecsenben

„Evezz a mélyre!” – ez volt a kulcsmondata a délelőtti fő igehirdetésnek. Gergely István szövetségi elnök a Lk 5:1-11 igeversek alapján a lelki szolgálatot végzők feladatait hangsúlyozta: „az eredményes igehirdetés feltétele az engedelmesség”. A délutáni istentiszteleten Both József nyugalmazott lelkipásztor (Magyaró.) „A Mester itt van és hív téged” (Jn 11:25-44) mottóval és evangélizáló jelleggel szólította meg a hallgatókat.

Sokan és sok felől eljöttek Szilágyperecsenbe február 2. vasárnapján a Borzási István lelkipásztort beiktató ünnepségre: Marosvásárhelyről, a korábbi szolgálati helyről autóbusszal érkeztek atyafiak, és kis kocsikkal is, a szilágysági gyülekezetekből és számosan a Partiumból és külföldről is. „Az imaházunk befogadó képessége szerint a résztvevők száma ezer körül lehetett, talán azon felül is, az asztali teritékeket számolva közel nyolcszázan ebédelték” – tudtuk meg Józsa Sándor előljárótól.

A gazdag programot (dél előtt négy órás volt, délután három) Budai Lajos zilahi missziókerületi elnök és Király Tibor szilágysági lelkipásztor (Perecsen és Varsolc ügykezelő pásztora) vezették. Ők is köszöntötték a beiktatott új pásztort és igazgatták az ének-

kari és fúvószenekari számok között a köszöntések hosszú sorát. A helybeli gyülekezet részéről köszöntést mondott: Józsa Sándor előljáró, Kulcsár Efraimné Márta a 135 perecseni nőtestvér nevében, Józsa Béla ifjúsági vezető, Kulcsár Barnáné Magda a vasárnapi tanítók és a négy vasárnapi iskolai csoport nevében és Dénes Jenő varsolci gyülekezeti előljáró. Perecsen községből Nagy Bálint református lelkész, Boncida Csaba polgármester, Seres Dénes parlamenti képviselő (RMDSZ) és Moca Silviu ortodox pap szólt. Köszöntöttek a missziókerületek elnökei: Borzási Gyula (Brassói misszióker.), Budai Lajos (Zilahi) és Bálint Pál (Kolozsvári kerület), a Nőszövetség nevében Budai Evódia köszöntötte Borzási Istvánné Mártát, valamint Johannát, Tábitát és Mirjámot.

A maros megyei pásztorok és előljárók – Kelemen J. Sándor lp. (Marosvásárhely), Tötös János lp. (Erdőszentgyörgy), Dóczi György lp. (Kibéd), Máthé Miklós lp. (Radnót), Szabó András tv. (Marosvásárhely) és Vajda Miklós tv. (Gernyeszeg) – méltatták az elmúlt kilenc év együttműködését Borzási testvérrel.

A szomszédos szilágysági gyülekezetek pásztorai üdvözlésükben a várható jó kapcsolatokról szóltak: Borzási Pál (Kraszna), Gergely Pál (Ipp), Módi Miklós (Szilágyszentkirály), Péter István (Sarmaság) és Szekrényes Pál (Somlyó).

Dél előtt 11 órakor volt az áldáskérő imádkozás; a beiktató bizottság (balról-jobbra): Gergely István, Király Tibor, Péter István, Budai Lajos, Both József, Borzási Gyula és Borzási Pál.

Jelen voltak és köszöntötték Borzási Istvánt testvérei is: Gyula, Pál, Imre és Sándor. A külföldi vendégek közül üdvözlést adott át Bákai István teológus (Kanada), Stan Braybrook, a Shephed-i Evangelical Free Church előljárója (Anglia) és Sütő László ny. lp. (Magyaró.).

„Az eddigi megbízatásaimat is, de e mostanit különösen erőmet meghaladó feladatnak látom, amelyet csak az Úr segítségével és a testvérek támogatásával végezhetem” – mondotta Borzási István önéletrajzában.

„A perecseni gyülekezetnek jelenleg 316 tagja van, a gyere-

kek és hozzátartozók száma körülbelül 100, az ifjúság taglétszáma kb. 60, van egy 60 tagú énekkar, a fúvószenekarnak 32 tagja van (decemberben ünnepelte fennállásának 60. évfordulóját), a karmester Kulcsár Sándor, aki foglalkozik az énekkarral is; karmesterek még Kulcsár Efraim, idős és ifjabb Bákai Tibor – tájékoztatott az előljáró. A gyülekezet 1910-ben alakult, két év múlva tarthatják a 100 éves jubileumot. Az új imaháznak 2000. március 26-án volt az alapkövetétele és 2004. szeptember 5-én a hivatalos megnyitója. Kulcsár István, Kulcsár Sándor, Balázs József, Both József, Torma János és Nagy István után Borzási István testvér a 7. perecseni lelkipásztor. SZILÁGYI LÁSZLÓ

A perecseni gyülekezet és a vendégek az ünnepély délelőttjén.

